14/07/2026

Η εορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Με επίκεντρο την ομώνυμη Ιερά Μονή στην βορειοδυτική όχθη της Τιβεριάδος εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου την Κυριακή, 12 Ιουλίου 2026.

Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αγιοταφιτών Αρχιερεών και πατέρων.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιγραμματείας για την εορτή:

Τήν Κυριακήν, 29ην Ἰουνίου /12ην Ἰουλίου 2026, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων Πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν -μετά τοῦ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ναοῦ ἀπό τοῦ ἔτους 1930 ἐπί τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δαμιανοῦ τήν κειμένην εἰς τήν βόρειον δυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμιμνῄσκεται τήν ὁμολογίαν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου «Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.» (Ματθ. 16,16) καί τό ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτι ἀνταπεκρίθη εἰς τήν κλῆσιν τοῦ Χριστοῦ, πορευόμενος πρός Δαμασκόν (Πράξ. 9,1-19) καί ἐκήρυξε τόν Χριστόν εἰς τά ἔθνη, ἀξιωθείς νά ἀνέλθῃ ἕως καί τοῦ τρίτου οὐρανοῦ, (Β' Κορ. 12,2).

Πρός τιμήν τῶν δύο τούτων ἁγίων Ἀποστόλων προεξῆρξεν θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ.

Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μακαρίου, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου Ἡγουμένου Χάϊφας, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ROCOR) Ἀρχιμανδρίτου π. Ρωμανοῦ, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, ψαλλούσης τῆς χορῳδίας ὑπό τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Ἀριστόβουλον ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί, παρουσίᾳ τῆς Πρέσβεως τῆς Ελλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Μάγιας Σολωμοῦ καί τοῦ κ. Μαυροειδοῦς, τῆς Προξένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου κ. Ἄννης Μάντικα ἐν προσευχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πιστῶν πολλῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς ...», (Β΄ Πέτρ. 3, 14-16).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ προσκυνήματι τῆς Καπερναούμ, ἔνθα ἡ ἐπώνυμος Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἑορτάσωμεν τήν πάνσεπτον αὐτῶν μνήμην.

Οἱ ἅγιοι Πέτρος καί Παῦλος διακρίνονται μεταξύ τῶν δώδεκα μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου, προσονομαζόμενοι «πρωτοκορυφαῖοι». Καί τοῦτο διότι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐμακάρισεν αὐτούς, ἀνακηρύσσων τόν μέν Πέτρον «πέτραν» τῆς Ἐκκλησίας: «καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ᾽Ιησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν...», (Ματθ. 16, 17-19), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Τόν δέ Παῦλον σκεῦος ἐκλογῆς «εἶπε Κύριος πρός Ἀνανίαν: πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ ᾽Ιούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα...», «πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱῶν τε ᾽Ισραήλ»· (Πρβλ. Πράξ 9,11-9,15), ἱστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τάς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος ἀποτελοῦν τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου, (Πρβλ. Ἐφ. 2,20). Καί τοῦτο διότι οὗτοι οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον Πνεῦμα Ἅγιον ὑπό τοῦ Ἰησοῦ ἐμφανισθέντος εἰς αὐτούς μετά τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγων: «εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ᾽Ιησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ

πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», (Ἰωάν. 20,21-23).

Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον τοῦ Κυρίου, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Λαμπρός ἀποφήνας τῷ μεγάλῳ τῆς ἀποστολῆς ἀξιώματι καί τῶν θεῶν θυσιαστήριον, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, οἰκονόμους καί ἱερουργούς ἀναδείξας, ἁγιάζει παραχρῆμα τό ἴδιον αὐτοῖς πνεῦμα, διδούς δι' ἐμφανοῦς ἐμφυσήματος, ἵνα καί ἡμεῖς ἀραρότως πιστεύωμεν ὡς οὐκ ἀλλότριον τοῦ Υἱοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐστιν, ἀλλ' ὁμοούσιον Αὐτῷ καί δι' αὐτοῦ προϊόν τό ἐκ τοῦ Πατρός. Ἔδειξέ δέ ὅτι τοῖς εἰς θείαν ἀποστολήν δι' αὐτοῦ προχειριζομένοις ἡ τοῦ Πνεύματος δόσις ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ». Καί ἁπλούστερον: ἀφ' οὗ κατέστησεν λαμπρούς ἐνδόξους μέ τό μεγάλον ἀξίωμα τῆς ἀποστολῆς... καί ἀνέδειξεν αὐτούς (τούς ἀποστόλους) οἰκονόμους καί ἱερουργούς τῶν θείων θυσιαστηρίων, ἀμέσως ἁγιάζει αὐτούς ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τό δικό Του Πνεῦμα, τό Ὁποῖον ἔδωσε διά φανεροῦ ἐμφυσήματος, οὕτως ὥστε καί ἡμεῖς ἀσφαλῶς, πρεπόντως νά πιστεύωμεν ὅτι δέν εἶναι ἀλλότριον (=ξένον) τοῦ Υἱοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλ' ὁμοούσιον Αὐτῷ καί δι' Αὐτοῦ προϊόν, (ἐκπορευόμενον) ἐκ τοῦ Πατρός. Ὁ Ἰησοῦς ἔδειξεν ἐπίσης ὅτι ἡ δόσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δι' αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ) προχειρίζονται εἰς τήν θείαν ἀποστολήν.

Τό ἴδιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεφύσησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί εἰς τούς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρον καί Παῦλον. Διό καί ὁ σοφός Παῦλος λέγει: «διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· 6 καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν», (Α΄ Κορ. 12, 3-6).

Τοιαύτας ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλαβον οἱ κορυφαῖοι. Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ θεσπέσιος Πέτρος εἰς τό ἐρώτημα τοῦ Ἰησοῦ: «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου» (Ματθ. 16,13), ἀποκριθείς εἶπε: «σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16, 16). Ὁμοίως καί ὁ θεῖος Παῦλος, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεκάλυψεν ὅτι «ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β' Κορ. 12, 4). Διό καί ὁ ὑμνῳδός αὐτῶν ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια....». Καί ἀλλαχοῦ ὁ ὑμνῳδός βοᾷ καί λέγει: «Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὥσπερ τις ἔμπορος, καὶ σαφῶς ἡλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον», «Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο

Χριστός, τὸ πολίτευμα, Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ».

Ὄντως οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων Πέτρος καί Παῦλος ἐγένοντο οἰκονόμοι καί ἱερουργοί τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ κατά τήν δοθεῖσαν αὐτοῖς χάριν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἵνα κηρύξωσι τό Εὐαγγέλιον καί εἰς τά ἔθνη, τοὐτέστιν εἰς τούς εἰδωλολάτρας, ὡς μαρτυρεῖται ὑπ' αὐτῶν. Ἀκούσωμεν τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 15, 15-16).

Ἀκούσωμεν καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁμιλοῦντος περί τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων λέγοντος: «᾽Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τά ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπί πάντας τούς ἀκούοντας τόν λόγον. Καί ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καί ἐπί τά ἔθνη ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται», (Πράξ. 10, 44-45).

Ἀμφότεροι οἱ κορυφαῖοι, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί θείας Χάριτος ὄντες, μετά πάσης δυνάμεως εὐηγγελίσαντο τά ἔθνη, κηρύσσοντες καί διδάσκοντες «ὅτι καί ἐπί τά ἔθνη ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται» (Πράξ. 10,45). Καί τοῦτο

διότι ὁ Θεός δέν εἶναι προσωπολήπτης. «Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἐστι προσωπολήπτης ὁ Θεός», (Πράξ. 10, 34), κηρύττει ὁ θεηγόρος Πέτρος· «δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ», (Ρωμ. 2,10-11), λέγει ὁ σοφός Παῦλος, ὁ ὁποῖος κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διά νά σώσῃ μερικούς ἀνθρώπους. «Τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω. Τοῦτο δέ ποιῶ διά τό Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι», (Α΄ Κορ. 9,23). Ἐδῶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ὁμιλεῖ περί τοῦ σκοποῦ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος σκοπός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. «Ὁ γάρ τοῦ Εὐαγγελίου σκοπός, τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία», σχολιάζει καί ἑρμηνεύει ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Ἀξιοσημείωτος τυγχάνει ἡ ἐπισήμανσις τοῦ θείου Παύλου ὅτι: «ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ Ἐκκλησία πρῶτον ἀποστόλους». Λέγει δέ τοῦτο ὁ Παῦλος, κατά τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, διότι οἱ Ἀπόστολοι εἶχον λάβει ὅλα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Διό καί τούς ἀποστόλους προῦθηκεν, οἱ πάντα ἐν ἑαυτοῖς εἶχον τά χαρίσματα». Οἱ ἀπόστολοι ὡς μάρτυρες τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, «οὗτοι γάρ ἀκηκόαμεν καί οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός», (Ἰωάν. 4,42), «ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» (Β' Πέτρ. 1,16), ἀποτελοῦν τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει λέγων: «Καί τό τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καί ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου», (Ἀποκ. 21, 44).

Ἡ ἐξέχουσα θέσις τῶν κορυφαίων Πέτρου καί Παύλου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διατυποῦται ὑπό τοῦ ὑμνῳδοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μετά τοῦ ὁποίου εἴπωμεν: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης».

Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τούς τήν ὑμῶν ἑορτήν τιμῶντες σήμερον.

Ἀμήν, ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ φίλεργος καί ρέκτης Ἡγούμενος μοναχός Εἰρήναρχος παρέθεσε κέρασμα ἀναψυχῆς ἐκ τοῦ καύσωνος εἰς τό Ἡγουμενεῖον καί τράπεζαν εἰς τήν παραλίαν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

ὁ ἅγ. ἀπ. πέτρος
ὁ ἅγιος ἀπ. παῦλος

